A kiváló fényképekért
köszönet D. Sándor úrnak.
A többit a szerző készítette.

Félnapos kirándulás Medina Sidonia-ba

A Kedves Olvasó már bizonyára unja, hogy majdnem minden úti beszámoló úgy kezdődik, hogy „már a föníciaiak…” meg „már a romaiak…”. Természetesen Medina Sidonia esetében sem tudunk ettől a felütéstől eltekinteni. Egyes feltételezések szerint ugyanis Medina Sidonia a föníciai Szidón[1] városáról kapta a nevét. Ezt ugyan semmilyen dokumentum vagy lelet nem támasztja alá, az biztos, hogy a rómaiak az i.e. I. században komolyabb települést hoztak létre a város mai központjának területén. Később, a vizigótok idején fontos, a sevilla-i érsekséghez tartozó egyházi alközpont volt.

A muzulmánok 712-ben foglalták el a várost, amit 844-ben a normannok módszeresen kifosztottak.[2] X. Alfonzó 1264-ben foglalta vissza Medina Sidonia-t és a város a későbbiekben is fontos szerepet játszott a muzulmánok elleni háborúban. 1440-től a város a Medina Sidonia-i hercegség[3] birtokába került. Ez a hercegi cím a legrégebben folyamatosan betöltött öröklött spanyol nemesi pozíció.[4]

A történelemből ennyi pont elég mára, nézzük a jelent: Medina Sidonia Cadiz megyében található, Sitio de Calahondá-tól (AP-7 200. km) 160 kilométerre 337 méter tengerszint feletti magasságon és a menetidő kb. 1 ¾ óra[5]. Lakosainak száma csupán 12 ezer, ehhez képest rengeteg a turista látványosság és a vendéglátó hely. A város legfontosabb „iparága” a turizmus, emellett sok kisvállalkozás foglalkozik valamilyen helyi édesség előállításával.

[1] Ma Libanon harmadik legnagyobb városa.
[2] Ajánlott filmsorozat a Netflix-en: A vikingek. Az 5. évad egyes epizódjai játszódnak a mai Spanyolország területén is.
[3] https://es.wikipedia.org/wiki/Ducado_de_Medina_Sidonia
[4] Medina Sidonia történelme: https://es.wikipedia.org/wiki/Medina-Sidonia
[5] Nem ajánlott a városba nagyobb autóval behajtani. Ideális a Clio vagy BMW 1-es méretű autó.

Induljunk el viszonylag korán a Costa del Sol.ról, mert a városban 14 órakor minden (múzeum, templom, várrom) bezár és nyáron csak este 7-kor nyit ki újra.

Látogatásunkat kezdjük a Plaza del Punto környékén. A körforgalomban egy fej nélküli római férfi szobrának másolata fogad minket. (Az eredeti szoborral később még találkozunk.)

Parkoljunk le vagy a Dia élelmiszer bolt, vagy a benzinkút alatt, kicsit lentebb található Mercadona parkolójában. Sétánkat kezdjük a Calle Salada-n, ahol a rekonstruált városfalak mellett elhaladva megpillantjuk a nagyon mór stílusú Arco de la Pastora-t.

Forduljunk rögtön jobbra a Calle Espiritu Santo-n, majd balra a Calle Ortega-ba. A saroktól pár méterre a bal oldalon megtaláljuk a Museo Arqueológico-t, ami unikális a maga nemében, hiszen a szokásos múzeumi kiállítás mellett egy valódi római utcát és pár lakóépület romját is bele integrálták. A múzeum 2013-ban nyílt meg és mindenképpen megér egy félórás látogatást. A római lakóház romok mellett figyelemre méltók a római szobrok másolatai is. (Az eredetiek zömmel Cadiz-ban találhatóak.) A római emlékek mellett pár vitrinben vizigót és mór eredetű tárgyakat is bemutatnak.

Római kori utca

A lenti képen egy római kori lakóház maradványai

Haladjunk tovább a Calle Ortega-n és hamarosan megpillantjuk Medina Sidonia második legfontosabb templomát az, Iglesia Santiago el Mayor-t. Mindenképpen érdemes benézni, mert kifejezetten szép a faragott főoltár.

Innen a Calle Ortega-n, a Calle Espiritu Santo-n és a Calle Pimiento-n keresztül sétáljunk vissza az autónkhoz és induljunk tovább a város központja felé (a „Centro Ciudad” táblák mentén). 850 méter és 4 perc után megérkezünk a város főterére, a Plaza de Espana-ra, ahol nem lehet autóval megállni. Haladjunk át az Ayuntamiento épületébe beépített boltív alatt, majd kb. 200 méterre a jobb oldalon találunk egy lepukkant parkolót. A „helyi csávó” két €-t kér, de ticket-et nem ad. Ez mindig dilemma, de valószínűleg nincs jó megoldás…..

Sétáljunk vissza a Plaza de Espana-ra, nézelődjünk körbe, sétálgassunk a szemben lévő sétáló utcán. Ideje inni egy kávét vagy „caña”-t is. Ne feledjünk el benézni az impozáns Ayuntamiento (Polgármesteri Hivatal) aulájába, ahol a körforgalmas fejetlen római férfi szobor eredetije köszönt minket. (Illetve egy hasonló állapotú női szobor.) A két, i.sz I. századból származó, fehér márványból faragott torzókat 1926-ban találták a városban egy építkezés során és azóta is a Polgármesteri Hivatalt ékesítik.

Megint autóba ülünk és a GPS segítségével felgurulunk a Plaza de la Iglesia Mayor-ra. Itt nagy valószínűség szerint könnyedén találunk parkolóhelyet, de az ellenőrzés különben sem tűnik poroszos szigorúságúnak. Útközben áthaladunk az Arco de Belén-en (Betlehemi Kapu), közben sokat segít elmormolni néhány néma fohászt a tükrök épségének megőrzése érdekében.

Akár ittunk kávét a Centrumban, akár nem, mindenképpen érdemes betérni a tér sarkában található kávézóba (Hotel – Restaurante La Vista del Medina). Bár a kávé is ízletes, a fő feladat kisétálni a teraszra, ahonnan tényleg szívdöglesztő kilátás nyílik a városra és a környékre.

A Plaza de la Iglesia Mayor fő ékessége – kevésbé meglepő módon – az Iglesia Mayor de Santa María La Coronada. A templom nevét („a megkoronázott Szűz Mária”) III. Károly adományozta 1788-ban. Az andalúz gótikus és plateresque[6] stílusú templom egy korábbi mecset alapjain épült a XVI. században. Mind a külső. mind a belső méretek imponálók és az emberben óhatatlanul felmerül a gondolat, hogy ezt a templomot a sevilla-i katedrális „kistestvéreként” tervezték és építették.

A templomba a korábbi kolostor udvarán keresztül lépünk be.

[6] **Plateresque**, meaning "in the manner of a silversmith" (*plata* being silver in Spanish), was an artistic movement, especially architectural, developed in Spain and its territories, which appeared between the late Gothic and early Renaissance in the late 15th century, and spread over the next two centuries. It is a modification of Gothic spatial concepts and an eclectic blend of Mudéjar, Flamboyant Gothic and Lombard decorative components, as well as Renaissance elements of Tuscan origin. (Wikipedia)

Rögtön szembetűnik a különféle építési és művészeti stílusok kavalkádja. Például a bejáratunk melletti főkapu reneszánsz, a 15 méter magas, fából faragott főoltár plateresque stílusú.

A főkapuval majdnem szemben egy rokokó oltárral találkozunk, mintha csak Bécsben lennénk a Habsburgok udvarában.

Külön ki kell emelni a főoltárt, amely több tucatnyi elemből áll, 160 alakot tartalmaz és az újszövetségi eseményeket mutatja be.[7] Az oltár magassága miatt néhány elem jobban kivehető a fényképeken, mint a valóságban.

Itt utunk akár véget is érhet, de tiszta időben ne mulasszuk el felkeresni a Castillo, azaz a helyi vár romjait. Ehhez a Plaza de la Iglesia Mayor-ról haladjunk tovább egyenesen (azaz ne visszafelé, az Arco de Belén irányába) és forduljunk rögtön bátran kétszere jobbra. Két perc és 450 méter múlva megérkezünk a romokhoz, ahol 2 € ellenében be is engednek minket. A vár tényleg romos és nehéz elképzelni, milyen volt „romtalan” állapotában. A táblákon minden le van írva három nyelven, de nem is ez a lényeg, hanem a vár tetejére (közepére) épített kilátó platform. Innen tényleg fantasztikus a kilátás, nekünk sikerült egészen az Atlanti óceánig és Cadiz-ig ellátni, pedig nincs közel.

[7] Terjedelmi okokból a további részletképek a Függelékben találhatóak.

Az út végén, remélem egyet fognak érteni velem abban, hogy Medina Sidonia kifejezetten megér egy ½ napos látogatást. (Akár útközben Jerez de la Frontera-ba is, amennyiben esetleg ott szállnának meg.)

Sitio de Calahonda, 2018. május 15.

Réthy Imre